

superior, este chemat să verifice rechizitoriul emis în respectiva cauză (Decizia nr. 521 din 24 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 5 februarie 2020).

18. De altfel, Curtea observă că legiuitorul a prevăzut, la art. 65 alin. (1) din Codul de procedură penală, prin trimitere la art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, că procurorul este incompatibil atunci când există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea sa este afectată. Această cauză de incompatibilitate a procurorului, formulată de o manieră foarte generală, constituie o garanție a imparțialității acestuia, de natură a fi aplicată în orice situație, diferită de cele reglementate la art. 64 alin. (1) lit. a)—d) din Codul de procedură penală, atunci când există suspiciunea că anumite aspecte concrete ale cauzei ar putea afecta imparțialitatea procurorului. Prin urmare, în oricare dintre situațiile reglementate la art. 64 alin. (1) lit. a)—d) și f) din Codul de procedură penală, procurorul aflat într-o stare

de incompatibilitate se poate abține sau poate fi recuzat. În lipsa recuzării acestuia, de către părți sau de către subiecții procesuali principali, conform art. 67 din Codul de procedură penală, arată că procurorul se bucură de o prezumție de imparțialitate din partea acestora. Totodată, potrivit art. 70 alin. (6) din Codul de procedură penală, în procedura de admitere a cererii de abținere sau de recuzare a procurorului, procurorul ierarhic superior, în etapa urmăririi penale, sau judecătorul, în etapa camerei preliminare sau în cea a judecății, stabilește în ce măsură actele îndeplinite sau măsurile dispuse de procurorul care a formulat cererea de abținere sau care este recuzat se mențin.

19. Curtea constată că aspectele menționate anterior constituie garanții ale imparțialității procurorului, de natură să asigure dreptul părților la un proces echitabil, astfel cum acesta este reglementat la art. 21 alin. (3) din Constituție.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3 și al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Bolovan în Dosarul nr. 370/267/2019/a Curții Constituționale și constată că dispozițiile art. 64 alin. (1) lit. f) și ale art. 65 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Novaci și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 martie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 247

din 4 mai 2022

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2021 privind stabilirea unor măsuri de facilitare a utilizării informațiilor financiare și a analizelor financiare în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni, precum și a dispozițiilor art. 2 lit. b) și c), ale art. 3 alin. (1), (2) și (7), ale art. 4, ale art. 7, ale art. 10 alin. (4) și ale art. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 9/2021

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Delliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluținarea obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2021 privind stabilirea unor măsuri de facilitare a utilizării informațiilor financiare și a analizelor financiare în scopul prevenirii, depistării,

investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni, precum și a dispozițiilor art. 2 lit. b) și c), ale art. 3 alin. (1), (2) și (7), ale art. 4, ale art. 7, ale art. 10 alin. (4) și ale art. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 9/2021, obiecție formulată de un număr de 32 de deputați aparținând Alianței pentru Unirea Românilor și Partidului Social Democrat și deputați neafiliați, în temeiul art. 146 lit. a) din Constituție și al art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

2. Cu Adresa nr. 2/2.807 din 29 martie 2022, secretarul general al Camerei Deputaților a trimis sesizarea de neconstituționalitate formulată, care a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 2.847 din 29 martie 2022 și constituie obiectul Dosarului nr. 840A/2022.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate, autorii acesteia arată că, la data de 30 august 2021, Guvernu

României a adoptat Ordonanța nr. 9/2021 privind stabilirea unor măsuri de facilitare a utilizării informațiilor financiare și a analizelor financiare în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni în vederea ranspunerii Directivei (UE) 2019/1.153 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 de stabilire a normelor de facilitare a utilizării informațiilor financiare și de alt fel în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni și de abrogare a Deciziei 2000/642/JAI a Consiliului. Apreciază că instanța constituțională este competentă să analizeze, în cadrul controlului de constituționalitate *a priori* ce privește legea de aprobare, însăși îndeplinirea de către Ordonanță a prevederilor constituționale. În cadrul acestui control de constituționalitate se poate contesta și, implicit, Curtea poate efectua controlul atât asupra aspectelor de constituționalitate extrinsecă, cât și a celor de constituționalitate intrinsecă privind ordonanța aprobată de Parlament.

4. O primă critică de neconstituționalitate vizează dispozițiile art. 2 lit. b) și c), ale art. 3 alin. (7), ale art. 7 alin. (7) și ale art. 10 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 9/2021, care, în opinia autorilor sesizării, încalcă art. 1 alin. (3) și (5) și art. 147 alin. (4) din Constituție, deoarece nu respectă condițiile de calitate inerente unei norme legale, sub aspectul clarității, preciziei și previzibilității. Astfel, raportat la obiectul de reglementare al Ordonanței, nu se asigură o protecție a cetățeanului împotriva arbitrarului, creându-se premisele încălcării dreptului fundamental la viață intimă, familială și privată garantat de art. 26 din Constituție și de art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Este îndeobștă admis că drepturile prevăzute la art. 26 din Constituție nu sunt absolute, însă limitarea lor trebuie să se facă cu respectarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, iar gradul de precizie a termenilor și a noțiunilor folosite trebuie să fie unul ridicat, dată fiind natura drepturilor fundamentale limitate. Așadar, standardul constituțional de protecție a vieții intime, familiale și private impune ca limitarea acestora să se realizeze într-un cadru normativ care să stabilească expres, într-un mod clar, precis și previzibil care sunt organele abilitate să efectueze operațiunile care constituie ingerințe în sfera protejată a drepturilor. Or, dispozițiile legale criticate nu îndeplinesc cerințele de previzibilitate a normei deoarece nu este clar conturată sfera informațiilor și datelor avute în vedere. Astfel, dispozițiile art. 2 lit. b) definesc informațiile financiare ca fiind *informații sau date, precum [...]*, care reprezintă, de fapt, o enumerare exemplificativă a informațiilor sau a datelor, care nu asigură previzibilitatea normei în sensul delimitării tuturor datelor și informațiilor avute în vedere, pentru evitarea arbitrarului autorităților. Dispozițiile art. 2 lit. c) definesc informații din domeniul aplicării legii ca fiind *„informații sau date deținute deja de către autoritățile competente prevăzute la art. 3 alin. (1) și (3)”* și sunt lipsite de previzibilitate. Chiar și în situația în care aceste sintagme se regăsesc în conținutul Directivei (UE) 2019/1.153, ranspunerea acestora în dreptul intern trebuie realizată cu îndeplinirea exigențelor constituționale privind calitatea legii. Din nomenclatura de redactare a art. 3 alin. (7) se poate constata că solicitarea adresată Agenției Naționale de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate poate fi efectuată atât de „un birou”, cât și de „o autoritate competentă pentru recuperarea activelor, înființată sau desemnată de către celelalte state membre ale Uniunii Europene în temeiul Deciziei 2007/845/JAI”. Or, termenul „birou” este lipsit de claritate și previzibilitate, reputându-se stabili din cadrul cărei entități face parte acest birou care are dreptul să formuleze solicitarea. Norma cuprinsă în art. 7 alin. (7) este lipsită de claritate și previzibilitate deoarece nu prevede cine poate să facă diseminarea și nici care sunt acele „orice alte autorități, agenții sau departamente” către care pot fi transmise informațiile sau analizele financiare la care face referire textul, permițând Oficiului Național de Prevenire și

Combatere a Spălării Banilor să stabilească în mod discreționar cine poate să facă diseminarea și către ce entități. Și dispozițiile art. 10 alin. (4) sunt lipsite de claritate și previzibilitate, întrucât nu prevăd cine poate să facă diseminarea și nici care sunt acele „orice alte autorități, agenții sau departamente” către care pot fi transmise informațiile sau analizele financiare la care face referire textul, permițând unității de informații financiare din statul membru al UE care le-a furnizat să stabilească în mod discreționar cine poate să facă diseminarea și către ce entități.

5. O altă critică de neconstituționalitate vizează dispozițiile art. 3 alin. (1) și (2), ale art. 4, ale art. 7 și ale art. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 9/2021, care, în opinia autorilor sesizării, încalcă art. 1 alin. (3) și (5), raportat și la dispozițiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, ale art. 26, ale art. 53 și ale art. 147 alin. (4) din Constituție. Din analiza coroborată a normelor criticate se poate observa faptul că Poliția Română, Poliția de Frontieră Română și Direcția Generală Anticorupție din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de urmărire penală și criminalistică și Secția parchetelor militare, Direcția Națională Anticorupție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Secția pentru Investigare a Infracțiunilor din Justiție, Departamentul pentru Lupta Antifraudă precum și celelalte unități de parchet au dreptul să solicite și să primească „informații financiare” și „analize financiare”, la Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor trebuie să le răspundă „de îndată”. Or, conținutul sintagmelor „informații financiare” și „analize financiare” este neclar și neprevizibil și înseamnă cel puțin „date privind activele financiare, transferurile de fonduri sau relațiile de afaceri financiare”. Însă, potrivit art. 146¹ din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane se poate dispune, numai în condiții expres și limitativ prevăzute de lege, de către judecătorul de drepturi și libertăți. Având în vedere art. 1 alin. (2) din Directiva (UE) 2019/1.153, fără nicio justificare și cu încălcarea art. 53 din Constituție, în Ordonanța Guvernului nr. 9/2021 s-a prevăzut că autoritățile indicate pot să aibă acces la „informații financiare” și „analize financiare”, fără nicio autorizare a judecătorului de drepturi și libertăți, eludându-se astfel dispozițiile dreptului intern, respectiv ale Legii nr. 135/2010. Prin urmare, se poate constata încălcarea principiului legalității, garantat de art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, precum și a dreptului la viață intimă, familială și privată, garantat de art. 26 din Constituție.

6. Totodată, în expunerea de motive a actului normativ critica nu au fost prezentate argumente cu privire la adoptarea acestor norme, fiind încălcate astfel dispozițiile art. 31 din Legea nr. 24/2000, iar la secțiunea „Impactul social” au fost făcute referiri exclusiv cu privire la registrul centralizat de conturi bancare și s-a menționat faptul că „prelucrarea de date cu caracter personal va viza doar un set limitat de informații”, ceea ce afectează dreptul la viața privată.

7. În concluzie, întrucât viciile de neconstituționalitate intrinsecă ce privesc adoptarea și conținutul Ordonanței Guvernului nr. 9/2021 nu au fost și nu pot fi complinite de către Parlament, ci, dimpotrivă, conform jurisprudenței constante a Curții Constituționale, acestea determină întotdeauna neconstituționalitatea legii de aprobare a acestora, în ansamblu autorii sesizării susțin că Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2021 privind stabilirea unor măsuri de facilitare a utilizării informațiilor financiare și a analizelor financiare în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni, în ansamblu, precum și dispozițiile art. 2 lit. b) și c), ale art. 3 alin. (1), (2) și (7), ale art. 4, ale art. 7, ale art. 10 alin. (4) și ale art. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 9/2021 sunt neconstituționale.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții

Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a comunica punctele lor de vedere.

9. Guvernul a transmis punctul său de vedere prin Adresa nr. 5/3.292/2022, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.529 din 26 aprilie 2022. Apreciază că sesizarea de neconstituționalitate nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 146 lit. a) din Constituție și art. 11 alin. (1) lit. A.a) din Legea nr. 47/1992, de vreme ce dreptul de sesizare a Curții Constituționale a fost exercitat de un număr mai mic de 50 de deputați, astfel cum rezultă din adresa de înaintare emisă la către secretarul general al Camerei Deputaților.

10. Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctul lor de vedere cu privire la obiecția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Actul de sesizare are ca obiect al criticilor de neconstituționalitate, pe de o parte, Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2021 privind stabilirea unor măsuri de facilitare a utilizării informațiilor financiare și a analizelor financiare în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni și, pe de altă parte, dispozițiile art. 2 lit. b) și c), ale art. 3 alin. (1), (2) și (7), ale art. 4, ale art. 7, ale art. 10 alin. (4) și ale art. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 9/2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 831 din 31 august 2021.

12. Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2021 are următorul conținut: „Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 9 din 30 august 2021 privind stabilirea unor măsuri de facilitare a utilizării informațiilor financiare și a analizelor financiare în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a anumitor infracțiuni, adoptată în temeiul art. 1 pct. III din Legea nr. 195/2021 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 831 din 31 august 2021, cu următoarele modificări:

1. La articolul 3 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de urmărire penală și criminalistică și Secția parchetelor militare, Direcția Națională Anticorupție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, Parchetele de pe lângă Curțile de Apel și Tribunale;”

2. La articolul 6 alineatul (2), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) identificatorul de utilizator unic al reprezentantului autorității competente care a efectuat accesarea sau consultarea și, după caz, al reprezentantului autorității competente care a solicitat interogarea sau consultarea, precum și identificatorul de utilizator unic al destinatarului rezultatelor interogării sau consultării.”

13. Dispozițiile art. 2 lit. b) și c), ale art. 3 alin. (1), (2) și (7), ale art. 4, ale art. 7, ale art. 10 alin. (4) și ale art. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 9/2021 prevăd următoarele:

— Art. 2 lit. b) și c): „În sensul prezentei ordonanțe, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: [...]”

b) informații financiare — informații sau date, precum datele privind activele financiare, transferurile de fonduri sau relațiile de afaceri financiare, deținute deja de către Oficiu sau de către unitățile de informații financiare din celelalte state membre ale Uniunii Europene, în scopul prevenirii, depistării și combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului;

c) informații din domeniul aplicării legii — informații sau date deținute deja de către autoritățile competente prevăzute la art. 3 alin. (1) și (3) în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor ori deținute de către autoritățile publice sau entitățile private în contextul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor și care sunt accesibile autorităților competente, pentru care nu este necesară o autorizare sau îndeplinirea unei alte condiții prealabile.”;

— Art. 3 alin. (1), (2) și (7): „(1) Autoritățile competente și accesează și să consulte registrul centralizat de conturi bancare în condițiile art. 5, respectiv să solicite și să primească informații financiare sau analize financiare potrivit art. 7 sunt următoarele

a) Poliția Română, Poliția de Frontieră Română și Direcția Generală Anticorupție din subordinea Ministerului Afacerilor Interne;

b) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de urmărire penală și criminalistică și Secția parchetelor militare, Direcția Națională Anticorupție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție;

c) Departamentul pentru Lupta Antifraudă.

(2) Accesul celorlalte unități de parchet la registrul centralizat de conturi bancare, respectiv la informații financiare și analize financiare oferite de Oficiu se face prin intermediul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de urmărire penală și criminalistică. [...]

(7) La solicitarea unui birou sau a unei autorități competente pentru recuperarea activelor, înființată sau desemnată de către celelalte state membre ale Uniunii Europene în temeiul Deciziei 2007/845/JAI a Consiliului din 6 decembrie 2007 privind cooperarea dintre oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile, Agenția Națională de Administrare a Bunurilor Indisponibilizate accesează și consultă registrul centralizat de conturi bancare și pune la dispoziția autorităților solicitante informațiile astfel obținute.”;

— Art. 4: „(1) Autoritățile competente prevăzute la art. 3 alin. (1) și (3) accesează registrul centralizat de conturi bancare și consultă informațiile privind conturile bancare, în mod direct și fără întârziere, atunci când acest lucru este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor care le revin în scopul prevenirii depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor grave inclusiv pentru identificarea, urmărirea și indisponibilizarea activelor legate de o astfel de investigație.

(2) Accesul și consultarea prevăzute la alin. (1) se fac prin intermediul sistemului informatic prevăzut la art. 70¹ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, pe baza de protocol încheiat între autoritățile competente prevăzute la art. 3 alin. (1) și (3) și Agenția Națională de Administrare Fiscală

(3) Informațiile cu privire la încheierea protocoalelor prevăzute la alin. (2) se publică pe pagina proprie de internet a autorităților respective, precum și pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”;

— Art. 7: „(1) Oficiul cooperează cu autoritățile competente prevăzute la art. 3 alin. (1) și răspunde, de îndată, solicitărilor motivate de informații financiare sau de analize financiare formulate de către acestea.

(2) Solicitățile motivate de informații financiare și analize financiare prevăzute la alin. (1), formulate în scopul prevenirii depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor grave se analizează individual de către Oficiu.

(3) Oficiul poate refuza, motivat, să răspundă solicitărilor prevăzute la alin. (1) în următoarele cazuri:

a) există motive obiective de a presupune că furnizarea informațiilor financiare sau analizelor financiare solicitate ar avea un impact negativ asupra investigațiilor sau analizelor în curs de desfășurare;

b) în circumstanțe excepționale, dacă divulgarea informațiilor ar fi, în mod clar, disproporționată față de interesele legitime ale unei persoane fizice sau juridice ori ar fi irelevantă în ceea ce privește scopurile pentru care a fost solicitată.

(4) Orice utilizare a informațiilor financiare sau a analizelor financiare comunicate de către Oficiu în alte scopuri decât cele prevăzute la alin. (2) este condiționată de aprobarea prealabilă din partea acestuia. Oficiul transmite aprobarea sau refuzul său motivat, după caz.

(5) Solicitarea prevăzută la alin. (1) cuprinde, în mod obligatoriu, cel puțin următoarele: faptele relevante, contextul, motivele solicitării, scopul solicitării și modul în care se utilizează informațiile și analizele furnizate.

(6) Autoritățile competente prevăzute la art. 3 alin. (1) au obligația de a comunica Oficiului modul în care au fost utilizate informațiile transmise de acesta potrivit alin. (1).

(7) Diseminarea către orice alte autorități, agenții sau departamente a informațiilor financiare sau a analizelor financiare obținute de către autoritățile competente prevăzute la art. 3 alin. (1), precum și orice utilizare a acestor informații financiare sau analize financiare în alte scopuri decât cele pentru care au fost transmise inițial se realizează cu aprobarea prealabilă a Oficiului. Dispozițiile alin. (2), (3), (5) și (6) se aplică în mod corespunzător.”;

— Art. 10 alin. (4): „Diseminarea către orice alte autorități, agenții sau departamente a informațiilor financiare sau a analizelor financiare obținute de către autoritățile competente prevăzute la art. 3 alin. (1), precum și orice utilizare a acestor informații financiare sau analize financiare în alte scopuri decât cele pentru care au fost transmise inițial se realizează cu aprobarea prealabilă a unității de informații financiare din statul membru al Uniunii Europene care le-a furnizat.”;

— Art. 20: „Prezenta ordonanță nu aduce atingere dreptului organelor judiciare de a solicita și de a obține date din registrul centralizat de conturi bancare, în condițiile Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare.”

14. Autorii sesizării susțin că dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 1 alin. (3) și (5), ale art. 26, 53 și ale art. 147 alin. (4) din Constituție.

15. În vederea soluționării prezentei obiecții de neconstituționalitate, Curtea va proceda la verificarea îndeplinirii

condițiilor de admisibilitate a acestora, prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sub aspectul titularului dreptului de sesizare, a termenului în care acesta este îndrituit să sesizeze instanța constituțională, precum și al obiectului controlului de constituționalitate. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că primele două condiții se referă la regularitatea sesizării instanței constituționale, din perspectiva legalei sale sesizări, iar cea de-a treia vizează stabilirea sferei sale de competență, astfel încât urmează a fi cercetate în ordinea menționată, constatarea neîndeplinirii uneia având efecte dirimante și făcând inutilă analiza celorlalte condiții (a se vedea în acest sens Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 13 martie 2018, paragraful 70 Decizia nr. 385 din 5 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 488 din 13 iunie 2018, paragraful 32, sau Decizia nr. 89 din 9 martie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 243 din 11 martie 2022, paragraful 19).

16. Sub aspectul titularului dreptului de sesizare, Curtea reține că prezenta obiecție de neconstituționalitate a fost formulată de 32 de deputați aparținând Alianței pentru Unirea Românilor și Partidului Social Democrat și deputați neafiliați. Având în vedere că, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, au dreptul de a sesiza Curtea Constituțională pentru exercitarea controlului de constituționalitate a priori „un număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori”, condiția de admisibilitate privind titularul dreptului de sesizare este îndeplinită doar dacă este respectat numărul prevăzut de lege pentru fiecare dintre cele două categorii de membri ai Parlamentului. Or, sesizarea formulată de cei 32 de deputați nu îndeplinește condiția prevăzută de lege.

17. Astfel, Curtea reține neîndeplinirea cerinței constituționale stabilite de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție sub aspectul titularului dreptului de sesizare, ceea ce produce efecte dirimante în privința analizării respectării celorlalte condiții de admisibilitate și împiedică analiza pe fond a sesizării. Prin urmare, având în vedere că nu a fost legal sesizată, Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate formulată este inadmisibilă și, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție o va respinge ca atare.

18. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 9/2021 privind stabilirea unor măsuri de facilitare a utilizării informațiilor financiare și a analizelor financiare în scopul prevenirii, depistării și urmăririi penale a anumitor infracțiuni, precum și a dispozițiilor art. 2 lit. b) și c), ale art. 3 alin. (1), (2) și (7), ale art. 4 ale art. 7, ale art. 10 alin. (4) și ale art. 20 din Ordonanța Guvernului nr. 9/2021, obiecție formulată de un număr de 32 de deputați aparținând Alianței pentru Unirea Românilor și Partidului Social Democrat și deputați neafiliați.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 mai 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu